

ALEGĂTORUL LIBER

Prețitul abonamentului: Pe an 15 L. — Pe șase luni 7 L 50. b.
Pentru străinătate se adaugă costul transportului.
Prețitul anunțurilor, 20 bani linia.

APARE LUNIA, MERCURIA SI VINERIA

Abonamentele se fac în București, Strada Biserica Enii.
In districte la dd. Corespondenții.
In străinătate la biourile postale. — Scrisori nefrancate se refuză.

4.000 EEMPLARE

Administratia acestui diar roga pe toti dd. abonati, cari nu'si au acitat pene acum plata abonamentului, sa bine voesca a o acita neaparat cât mai curând posibil.
Dd. abonati ale caror abonamente expira la 23 Iuliu, si cari vor bine voi a se reabona, sa grabesca tramitarea platei abonamentului, spre a nu li se intrerupe tramitarea foilor de la 23 Iuliu inainte.

In fața atitudinii guvernului și a camerei, cari, unindu-se contra intereselor celor mai vitale ale țerei, și-au jurat să nu sacrifice nimic pentru a o ruina și aservi cu desăvârșire, puținii deputați emanând de la libera voință națională, cari putuseră să se străcure în parlamentul român, au creșut de demnitatea lor și a mandanților lor de a nu mai face parte dintr'o asemenea adunare. In consecință, erî, în ziua de 30 Iuniu, ei au depus mandatele. Retragerea acestor buni și demni represintanți ai națiunii ne face să considerăm de aci înainte ca nule și neadvenite actele ce se vor mai face în delul Mitropoliei. De aceea, facem cunoscut că ne vom abține de a le mai înregistra.

București, 1 Iuliu 1875.

Convențiunea comercială cu imperiul Austro-Ungar a fost votată de majoritatea camerei în ziua de 29 Iuniu. In fața acestui act ruinător al națiunii române, deputații din opozițiune, ne mai fiindu-le cu puțință a face parte din această adunare, au luat patriotica rezoluțiune de a se retrage.

Etă testul demisiunii ce au depus pe biuroul camerei, erî la 30 Iuniu :

Domnului președinte al Camerei.

Domnule președinte,

In fața celor urmate cu ocaziunea ultimei alegeri ale Camerei legiuitoare ;

In fața celor urmate cu ocaziunea votării concesiunii pentru construirea liniilor ferate Ploiesci-Predel și Adjud-Ocna ;

In fața celor urmate cu ocaziunea discutării și a votării convențiunii de comerț și de navigațiune, închiăiată cu guvernul imperial al Austro-Ungariei, subscrișii deputați ai opozițiunii, avem onore să vă aducem la cunoștință că conștiința noastră de mandatarî ai națiunii nu ne permite d'a mai lua partea la lucrările onor. adunări. Depunem dér, o dată cu acesta, mandatele noastre.

Priimiți, domnule președinte, espresiunea osebitei noastre considerațiuni.

Manolache Costache. — Cogălniceanu. — Vernescu. — Ion Brătianu. — Stolovan. — Chițu. — Candiano-Popescu. — Al. G. Goleșcu. — C. Fosea. — Furculescu.

Acastă demisiune este un protest mare și patriotic contra guvernului și camerei cari, străini cu sufletul și cu inima de această țără, o dauă prédă străinilor, un protest făcut în numele națiunii de către adevărații săi mandatarî, protest la care se asociază tot ce este onest și cu conștiință, tot ce cugetă și simte și vrea ca România să scape de primejdiile ce o amenință și

să fie lăsată strănepoșilor dupe cum și noe ni s'a încredințat de strămoșii noștri.

Atât s'a putut face de către Români pentru a salva patria lor ! Cel puțin istoria va vorbi că această țără ingenu-chiată, sdrobotită, anihilată aprôpe sub lovirile fôră-de-legilor, încatenată de slugile dușmanilor săi, împinsă cu furia selbatică și neomenosă în abisul din care cine știe decă ar mai putea să ăsă la lumina zilei, s'a oprit un moment la marginile prăpastiei, a înfierat cu disprețul disperării sublime pe miserabili calăi și a cădut victima forței brutale cărei nu putea reziste.

Acei 68 de omeni, cari au decis ca hotarele între noi și imperiul Austro-Ungar să nu mai fie Carpații ; ca barierele puse de bine-voitôrea natură între noi și secularii noștri vrăjmași să pără ; ca pene la Dunăre și Marea Negră să se întindă domnia Nemților și a Ungurilor, acei 68 omeni, toți se scôlă să'i denunțe : nu pot fi fiii acestei țări.

Când un ministru se rădică să spună că d. Andrassy este un bun român ; când un deputat dintr'o adunare numită a țării (d. Carp), de la înălțimea unei tribune române, fôră témă, pôte cuteza să strige că evreii sunt lucrători, ér românii bețivi și fanfaroni, cine va mai avea iluziunea să cređă că frênele guvernului nostru sunt conduse de mâini române și Camerele noastre o adunare de represintanți ai țării ?

Dér convențiunea comercială s'a votat. Peste puțin timp va fi o lege. Bucure-se guvernul că a ajuns a închiăia contracte, pe un picior egal, cu puter-nica Austro-Ungariei.

Téra întregă însă, de la o margine pene la alta, se scôlă să'i strige în fața : «Ca să lucrezi în numele meu, trebuie să aibi puterea de la mine ;

«Ca să faci legi care să 'mi constate voința, trebuie se 'mi lași a'ți trimite mandatarî ;

«Dér pentru că puterea mi ai răpit-o, și, violând constituțiunea, mi ai oprit vocea și m'ai legat ca să fiu tērită de carul arbitrarului și bunului plac, în care te resfeți spre rușinea legilor tôte și a moralității publice, contractul ce ai închiăiat nu este un contract sēu convențiune de comerț.

«Este un contract de vândare.

«Te privesce pe tine singur și pe ai tel.»

Convențiunea comercială cu Austro-Ungaria.

Cu tôte că țisa represintațiune națională, care nu represintă decăt interese personale, a votat această ucidătoare convențiune, care ne dă peskeș Nēmțului, această convențiune nu este încă priimită de Senat. Cu tôte că nu avem mare speranță că vom fi ascultați, totuși ne facem datoria de a pune sub ochii d-lor senatori următorul articol, scris nu de un român ci de un străin. Vom face atenți pe dd. senatori că nimic nu este mai elocinte decăt cifrele, și că

autorul articolului fiind în condițiuni de imparțialitate, nu i se pôte aduce acușațiunea că ar vrea să esciteze spiritele.

„Să ne fie permis de a stabili întâiu situațiunea economică în care se găsesse ambele țeri contractante.

„In 1862, Austria importa în România mărfuri pentru 38 milioane lei noui, și România esporta în Austria numai pentru 17 milioane. De atunci, prima cifră mai că s'a induoit, fôră ca a doa să se fi urcat într'un mod simțitor.

„Când dér dice d. ministru :

„Cu nici o țără nu avem un schimb reciproc de importațiune și de esportațiune mai important și mai numeros decăt cu Austro-Ungaria, statistica oficiale probază această în modul cel mai pozitiv.“ d. ministru comite o eróre. Ar fi trebuit să ăică : „Austro-Ungaria este din tôte statele cel care ne trimite mai multe produse“, și, pentru a fi mai esact încă, ar fi trebuit să adauge : „Și noi nu'i trimitem mai multe produse decăt trimitem Franciei, ci pôte mai puține.“

„Francia în adevăr importă în România pentru mai mult de 25 milioane pe an, cum vom vedea mai jos.

„Să trecem acuma la produsele ce România esportă în Austro-Ungaria, dupe statistica oficiale.

Vite	3,034,000 l. n.
Lâne, piei de bot, de miel, de porc, córne, ôse.	6,050,000 —
Unt, brânzeturi, seti	375,000 —
Grâne.	4,890,000 —
Fasole, tutun, sēmēntă de in, hămēi, colza, etc.	476,000 —
Făină și rachiu	27,500 —
Vinuri.	84,100 —
Lemne.	25,000 —
Sare, pēcură, petrol	26,400 —
Petrol rafinat, var, petre de móră	51,000 —
	15,039,000 —

„Ce produse austriace importă însă România ?

Vite.	50,000 l. n.
Pôme și orez	123,000 —
Plante aromatice.	37,400 —
Tutun.	91,000 —
Medicamente	210,000 —
Bēuturi	375,000 —
Sahar, brânzeturi și unt de lemn	178,000 —
Piei	1,239,500 —
Fer, alamă, zinc	1,740,000 —
Materii colorante	246,000 —
Potasa, vitriol, cauciuc	86,000 —
Piele argășită, încălțăminte, șele, etc.	1,902,000 —
Stofe de mătase	1,750,000 —
Stofe de lână	4,090,000 —
Stofe diverse	5,150,000 —
Vesminte	3,660,000 —

Cărți și chărție	815,000 —
Mobile.	410,000 —
Trăsuri	825,000 —
Instrumente de sciință.	198,500 —
Machine	2,100,000 —
Bijuterii	435,500 —
Sticlărie.	1,150,000 —
Obiecte de fer.	2,300,000 —
Obiecte de fantasie	2,500,000 —
	31,661,908 —

„Pentru orî cine știe să citescă, rezultă din aceste doē tablouri un lucru evident ca țioa, pe care 'l resumăm ast-fel :

„România, în relațiunile sële comerciale cu Austro-Ungaria, esportă de doē ori mai puține produse decăt importă.“ Dēcă din

	31,661,900
scôtem	15,039,000
rēmâne	16,622,900

ce perdem pe fie-care an. In aceste condițiuni, care va fi rezultatul convențiunii ? De a face importațiunea de trei ori mai mare, fôră a mări cu un ban esportațiunea.

„Trebuie, se ăică, să asigurăm bucatelor noastre o vastă eșire prin supresiunea tasei de care erau încărcate.

„Dér această eșire nu se ivesce din partea Austriei, care cumpără numai pentru 4,890,000 l. n. grâne de la noi, ci din partea Turciei, care ne cumpără pe an pentru 39,100,000 l.n. grâu, porumb, etc.

„Pe tabloul esportațiunii făcut de guvernul român, Austria nu vine decăt a șesca, în ce privesce grânele:

Turcia,	105,746,400, l. v.
Francia,	49,210,320, —
Anglia,	36,701,900, —
Italia,	16,620,430, —
Serbia etc.	13,641,357, —
Austria,	13,273,000, —

„Pentru produsele vegetale, industriale și alimentare (sēmēntă de in, tutun, fasole, colza, etc.) pe 5,184,476 l. v., la care se rădică esportațiunea acestor articole, Turcia singură cumpără pentru 2,988,739 l. v. și Austria numai pentru 1,584,000.

„Pe an Austria ne cumpără pentru 79,000 l. v. rachiu și făină ; Turcia pentru 4,399,554.

„Pe an Austria ne cumpără pentru 81,540 l. v. sare, petrol, pēcură ; Turcia pentru 3,725,352.

„Actual România este o țără curat agricole. Nu este ôre evidente că adevăratul sēu tērg este acela pe care produsele sële agricole se scurg în mai mare cantitate. Autorul acestui articol a ăis deja sunt trei ani, în *Journal de Bucarest*, și repetă ađi, servindu-se de propriile espresiuni ale guvernului (Notice sur la Roumanie, Paris, 1868): „Comerțul român esportă mai mult în Turcia și importă mai mult din Austria.“

„Adevărul matematic este că această convențiune favorisază pe germani : ministerul a dat încă o probă de amici-

ția sea pentru Germania! Este oare un avantaj, pe când Turcia va continua a pune drepturi de intrare asupra a 39,100,000 l. n. de grâne, să intre în Austria liber grâne numai pentru 4,890,000 l. n., cari încă ni se vor întorce sub formă de făină?

„Nu se gândesc oare d. ministru că grânele austro-ungare vor profita de deschiderea absolută a porților pentru a invada târgul României, pentru a ucide prin concurență grânele țerei, concurență teribilă și ucidentoare în astfel de condițiuni.

„Pentru a ne îndulci hapul, ne dăce guvernul că industria este protegiată: pune drepturi mari pe sahar, pe spiritose, pe siropuri, pe bere, pe luminări, ceară, săpun, chârta ordinară, postavul ordinar și pielea argăsită. Dér ce face toate aceste, din momentul ce România nu fabrică nici unul din aceste produse și nici nu le va fabrica de aci în deca ani? Și să adăogăm că mai toate aceste produse noi le cumpărăm nu de la Austria, ci de la Franca și Anglia. Dăca nu mă credeți, etă pentru stearină proba trasă din tabloul importățiunei pe 1875 făcut de guvern.

„Importățiune pentru 1874 a stearinei:

Francia, 637,400 kil.
Austria, 240,000 —
Belgia, 35,000 —
Olanda, 32,000 —

„Numai saharul este egal importat din Francia și din Austria.

„Dăca dér, pe lângă convențiune, se vor pune tarife vamale asupra produselor susdise, nu Austria va suferi, ci Franca, Anglia și Belgia. Ceea ce 'mi reamintese istoria acelu copil amic al delfinului Franciei, care era bătut când delfinul nu-și învăța lecția.

„Se închide ușa stearinei, postavul ordinar, săpunului, lucrurilor ce Austria nu importă decât în mică cantitate în România, și se deschide absolut porțile făinelor (al cărui element vor fi propriile noastre grâne), petroliului rafinat și nerafinat, lemnului de construcțiune, fierului și oțelului brut, pieilor nelucrate, etc. Adică se ruinează comerțul român: produsele străine neplătind drepturi, neavând a percurge decât o scurtă distanță, micșorată încă prin linia Ploesci-Predel, vor ajunge a se vinde pe târgurile române mai estin decât produsele române, chiar fiindu-le superioare. România vede dér ucidându-se comerțul său cu Turcia, care va fi monopolizat de Austria. Ast-fel se va realiza visul lui List, acel economist german pentru care statele dunărene nu aveau altă rațiune de a fi decât pentru a servi la *exploatare* și a înavuți *patria germană*.”

D. comite Andrassy a făcut țerei seale o mare și reale bine-facere, cea ce nu pot dăce d. Costaforu și d. Baron von Boerescu.

După acest articol, partea economică a convențiunei este învederată că constituie cea mai mare nenorocire care ar putea cădea asupra țerei. Ce vom dăce însă de partea politică? Ce vom dăce de invasiunea jidovilor Austro-Ungari consacrată și aprobată prin această convențiune? Jidovi pot cumpăra imobile urbane. Jidovi spanioli, inamicii jidovilor Austriei, cari nu sunt supuși austriaci rămân singuri nempământeniți. O convențiune vine a sdrobi legile țerei! România nu mai pôte să 'și facă legi de cât cu consimțimântul Austriei!! S'a

gasit un ministru român, d. Boerescu, sluga Austriacilor cari l'au *baronit*, pentru a subsemna subjugarea economică și politică a României către Austria, care prin Jidovi și va face ce va voi în țera noastră. S'a găsit o disă represintațiune a țerei care să ne răpescă chiar onorea noastră, puind semnătura țerei pe această inică vândare a țerei. Camera prin acest vot s'a condamnat ea însăși: ea numai este o Camera română. Pe ministrii adăi îi ajunge disprețul, mâine îi va ajunge mânia națiunei. Nu sperăm în Senat; deci ne mulțumim de a dăce acelor dintre Senatori care mai pot simți pasurile țerei:

„Dăca senatul va consacra vândarea țerei, nu priimiți această abdicățiune: dați-vă demisiunile.” Er Mariet-Séle vom dăce: „Este pură și simplă datorie a Mariet-Téle să refusi sancțiunea unor asemenea acte. Nu mai este aci cesțiune de interpretarea legii, de interpretarea Constituțiunei, ci de salvarea națiionale. Deci, M.-Ta, țera astéptă și te rógă, supusă și cu respect, să 'ți faci datoria.”

Dintre toate întrunirile cari, péné acum, au avut loc în casele de pe strada Biserica Enei, cea mai impunătoare a fost fórá înduoelă cea de Duminică séra, 29 Iuniu trecut. Peste patru mii de persoane își daseră întâlnire ca să audă vocea oratorilor cari aveau să le vorbescă de pësurile țerei, de suferințele României, de pericolele situațiunei ce ni s'a creat. D. Ion Brătianu, marele patriot, marele cetățen, a luat întâi cuvântul. Eșit de puține momente din Camera din Délul Mitropoliei, unde asistase la votarea acelu act de trădare națiionale care poartă numele de Convențiune cu Austro-Ungaria, act de care toate inimile cu simțiminte românesce s'au îngrijat, durerea era încă zugrăvită pe fația eminentului bărbat. Si când, cu vocea încată în lacrimi, el a rostit aceste stéșiătore cuvinte: «Suntem, fraților, ca omul care totă viața lui a avut o țintă, care a strins, a grămedit, a lucrat pentru ca să se bucure la bătrânețe, dér care, fórá de veste, se pómenește cu un potop care înghite tot, cu un cutremur care distruge tot, cu un foc care consumă tot!» mulți din asistenți au început să plângă. Nici-o dată situațiune mai teribilă nu fusese descrisă printr'o imagine mai puternică și mai adevărată. D. Ion Brătianu a vorbit o oră în religioasă atențiune a adunării, și, când s'a retras, publicul și-a exprimat simpatiele prin aplauze entusiaste. D. Fleva, în câte-va cuvinte, a arătat asistenților că timpul vorbelor a trecut și că trebuie să ne punem la lucru. Pentru moment, a adăogat oratorul, să ne despărțim, pentru ca cei cari se bucură de încrederea d.-v. să se pótă chibzui asupra celor ce rămân de făcut. Ei vor face cunoscută ziua când va fi necesar să ne adunăm de isnovă.

In urma acestora, publicul s'a retras în liniște, după cum venise, toți sub impresiunea unor suvenirii neperitóre.

Ministerul dinaintea Programului partitului Națiionale-Liberale

(Urmare și fine)

Ce fel, în nisce circumstări politice, pôte dificile, la cari n'au putut să se opuiă capul statului, un minister ese din bătaia din picior a unui consul, și mai

pôte rămâne îndoielă despre care este adevărata opiniune publică în privința acestui minister. Dér opiniunea publică s'a manifestat în contra lui de a doădi, și l'a combătut în tot timpul precum îl combate și acum. Numai cine n'are ochi de vėdut și urechi de audit n'a putut să cunoscă că adevărata opiniune publică a fost, dupe cum este și dupe cum trebuie să fiă, în contra acestui minister anti-națiionale. Nu credem să ni se cėră probe despre chipul cum spunem că s'a format acest minister. Este un ce de notorietate publică, și nici chiar dd. ministri nu s'au încercat ver-o dată să o nege; pentru că nu puteau, séu pentru că se simt într'o pozițiune avantațiósă aflându-se sub o protecțiune străină.

Négă însă dd. ministri că camerele în doé rënduri ar fi fost formate cu bande de bătėuși și cu falsificările listelor electorale, și că ar fi guvernat în prejudițiul intereselor națiionali și în avantațiul acelor străine, cum strigă pe toate tonurile opiniunea publică, pe care însă d.-lor nu vor să o cunoscă de adevărată.

Dér de ce să nu recunoscă cea ce este fórté natural? Ca să se ția la minister în contra voinții națiunii, și neavând coragiul să desființeze constituțiunea pe fația, guvernând fórá camere, au fost nevoiți să formeze și camerele contra voinții națiunii; și prin ce alte mijloce puteau să facă această decât prin violințe și fraude de tot felul, bande de bandiți, falsificări de liste și altele. O dată organizați ast-fel, ca să merite protecțiunea străină, ce le-a dat nascore, urmă neapărat să facă tot pentru străini și în contra națiunii, ceea ce au și făcut: concesiuni și gratificări de milioane, convențiunea cu Austro-Ungaria atât de vătămătoare intereselor națiionali, și mai scim ce alt, care nu se vede încă.

Etă cuvintele cari esplică arbitrariul guvernului actuale și tendințele seale la absolutism. Faptele cōtre acestea, prin care și-a pregătit tēremul și caută să l'facă stabil sunt patente: bătăi, ucidere, încarcerări făcute cu ocaziunea alegerilor, și toate nebușite, păstrate în întunec, nimic dat pe fația. Apoi mai pôte rămâne ver-o îndoielă despre care este adevărata opiniune publică, nu a marel majoritați ci a unanimității națiunii. Este just, este leale, este onest, în fația cu acestea, să presupunem că națiunea ar voi să se sinucidă, încât să l'presupunem că ea voesce acest guvern; că majoritatea deputăților din camera represintă adevărata opiniune publică, pentru că așa vine bine ministerului și celor aduși de dēnsul în cameră, și pentru că așa cleftesc doé trei foi semi-oficiale, plătite din fondurile publice, din sudorea contribuabililor, sub direcțiunea unui om care 'și-a făcut cariera înșelând opiniunea publică și s'a înălțat pe arpile preseii, ca să le bajocorească acum pe amēdoe prin cinismul cel mai abject.

In fația deci a unui minister și a unei camere ilegal instituite, cari au usurpat puterile publice, ce nici odată nu le au fost date de lege, cari nu pot presinta națiunea, fiind că, contra voinții ei, continuu manifestată, guvernează violând drepturile poporului și vătēmând interesele națiunii, spre a beneficia pe străini; în fația acestora, opiniunea publică adevărată nu este nici în majo-

ritatea nici în unanimitatea porecliților represintanți ai națiunii, cari nu pot represinta alt decât violința și fraudă, cu cari au fost aduși în cameră, și interesele străinilor, sub influința cărora ministrul a usat de aceste violințe și fraude. Opiniunea publică, după care trebuie să se ia capul statului, trebuie căutată afară din cameră. Ea este legal manifestată de națiune în toate anghiuirile țerei. Să nu facem sofisme de șicană. Noi nu înțelegem că minoritatea, care ar fi format majoritatea deca alegerile ar fi fost libere, pôte, în înțelesul unei represintațiunii națiionale legal constituite, să represinte prin cameră adevărata opiniune publică. Minoritatea, opoșițiunea, în asemenea cas, nu represintă alt decât opiniunea publică, afară din cameră. Capul statului nu este ținut să ția compt de opiniunea minorității, care este numai o declarațiune de ceea ce crede ea că este adevărata opiniune publică. Capul statului primesce această ca un mijloc de a cunoscă această opiniune afară din cameră, în națiune, despre care convingēndu-se, apoi trebuie să se ia după dēnsa. Noi nu înțelegem de asemenea că capul statului, odată ce se va convinge că opiniunea publică este în contra ministerului, ca unul ce este ostil intereselor națiionale, și va înlătura acest minister, va trebui neapărat să l'înlocuiescă cu persoane din opoșițiune. El pôte să formeze un minister provisoriu recrutat din bărbații ce are Națiunea, afară din aceia cari formează opoșițiunea militantă. Bărbați ca dd. Constantin Crețulescu, Bosianu, Negri, Falcoianu, I. Cantacusino, și mulți alții, pe cari capul statului urmăză să l'cunoscă mai bine decât noi, sunt chiamați prin forța lucrurilor ca să restabilească ordinea între puterile statului și în societate, atât de grav compromisă prin arbitrariul ministerului actuale; disolvēnd această cameră, care nu represintă nimic, și convocând prin alegeri libere alta, care singură pôte să fiă represintațiunea națiionale. Camera apoi liber alésă va da ministerul din majoritatea sea, și ast-fel se va îndrepta mersul afacerilor publice pe calea constituțiionale; vom avea puterile publice legal constituite, și pericolul de turburări ce ne amenință va fi înlăturat și va domni adevărata ordine, aceea care aduce armonia, pacea, prin respectul drepturilor poporului.

DIN AFARA

După cum am anunțat, în Francia idea disoluțiunei merge cu pași repeți. Ea începe a găsi partisanii chiar printre persoanele care o combătuseră la început cu energie. Astfel, se anunță că d. d'Audiffret-Pasquier, actualul președinte al Adunării națiionale de la Versailles, a admis-o ca o necesitate contra cărei cineva n'ar mai putea combate. D. Buffet, capul ministerului din Francia, mai face singur oare-care dificultăți. Cu toate acestea, el însuși a promis că va confera cu colegii seii pentru a lua o resoluțiune oare-care asupra acestui subiect.

Ceea ce este și mai semnificativ și ceea ce dă și mai multă tărie simptomelor favorabile disoluțiunei, este conferința care a avut loc între membrii contrului stâng cu estrema stângă, lucru care altă dată s'ar fi părut extraordinar.

Când ôre vedé-vom și la noi pe Capul statului, căci despre guvern nu mai este de vorbit, hotărînd-se să dea satisfacțiune opiniunii publice, să disolve această Cameră aleasă prin presiuni și se chîme o altă Adunare, care să emane de la liberul sufragiu al României!

Nenorocirile care bîntuie partea de mîdăși a Franciei, în urma inundațiilor, găsesce pretutindini simpatii și atrag generosități. Contribuțiunea Adunării din Franca, care, în politică, este animată de uré și de pasiuni, dér care este cinsită și nu se închină deului ban, a produs suma de 80 miî de franci. Consiliul municipal din Lyon a votat un ajutor de 50 miî de franci. Ducele d'Aumale a dat 25 miî franci, comtele de Chambord 15 miî franci și Papa de la Roma 20 miî franci.

În asemenea împrejurări, la noi puternicii țilei n'ar fi oferit un gologan. Putem afirma că miseria țeranului nostru nu este inferioară miseriei inundațiilor franceși. După secetă, locustele; după locuste, cine mai scie ce! Muncitorul de la câmp mîncă cîje de copaci, ceea ce nu l' scutesce de a fi luat la noile belicuri votate de Cameră. Când nu va mai avea nici pe pe corp, nu știu dacă nu se va găsi mijlocul pentru a l' mai despoia încă.

Grécia care, într'un moment de desgust, a avut energia de a se curăți de guvernul seú despotice și imoral, se gîndesce acum să ia măsuri de acele cari fac ca iubitorii de fórá de lege să și aducă aminte că Constituțiunea unei țeri nu este o jucărie. Ea cere, prin tóte organele séle independente, punerea sub acușiune a foștilor seí miniștri pentru crima de înaltă trădare.

O blîndă Românie! tu nu poți nici măcar să te scîpi de acei cari propun și fac să se voteze tractate de comerț care te predaú de vie în mîinile ovreilor!

D. Disraeli perde tîrîm în Anglia. Cu tóte că dispunînd încă de o majoritate considerabile în Parlament, totuși el se simte cîdînd, fiindcă n'a reușit să realizeze speranțele partidului seú. Pe fie care și, el este obiectul atacurilor preseí liberale, și partisanii seí nici nu se mai încercă a l' apêra. Peste curînd îl vom vedea coborînd de bună voe treptele puterii și făcînd loc lordului Derby, om de stat eminent, simpatic tutulor partidelor și care, contrariu șefului seú, și-a vîdît autoritatea crescînd.

La noi, când un ministru este la putere, nu este destul opiniunea publică și greșelile séle pentru a l' depărta. Dăcá ar fi ajuns numai atât, de mult d. Cartargi și colegii seí ar fi părăsit afacérite, fiindcă de mult ei au încetat de a mai lucra pentru țérá!

Ni se comunică ca pozitiv că d. Ion Arion, faimosul prefect al districtului Ialomița, ar fi fost bătut țilele acestea în piața orașului Călárași de către o nenorocită victimă a alegeorilor. Acest om suferise bátae de la prefect, și, cu tóte reclamațiunile ce adusesse procurorului și ministrului, nu putuse obține încă o satisfacțiune. Desperat dér, el

și-a făcut dreptatea singur. — De la această bastonadă méritată, complici s'au improvisat, numai spre a se oferi ocașune de resbunare d-lui Arion, care încă pórtá necas unor persoane onorabile ce i-au refuzat sprijinul orb și servile în alegeori.

ADUNAREA DIN DEALUL MITROPOLIEI

cele petrecute în ziua de 28 Iuniu.

Cu îndeplinirea formalităților ordinare, ședința se deschide la ora 1 p. m. sub președința d-lui Dim. Ghica, fiind preșinți 85 dd. deputați.

D. G. Chișu anunță d-lui ministru de lucrări publice următoarea interpelare:

Are d. ministru de gînd a mai suferi mult timp lipsa mai totale de vagoné pentru mîrfuri și produse pe linia Pitesci-Vérciorova?

Societatea, care n'a predat încă acest și alt material rulant, a fost séu fi-va scăduță din suma unității cu cifra analogă?

Dăca n'a fost scăduță cum suferă această daună provenită în casa venitului drumului de fer din această caúșă?

Ce crede d. ministru că trebuie să facă cu vama de la Craiova? Va mai dura încă mult timp acest grav inconvenient: după ce se descarcă și se rencarcă la gara Craiovei, să fie din nou descărcate la vamă spre revisuire, și-apoi ércărcate și ércărcate la magazinele destinatarilor?

La ordinea țilei, continuarea discuției generale asupra proiectului de convenție comerciale cu Austro-Ungaria.

D. M. Cogălnicenu, avînd cuvîntul, ăice că s'a opus că camerele de comerț român n'au fost convocate spre a le asculta din caúșă că nu există séu sunt incapabile de a și da avisul lor în asemenea materie. Atînci de ce această țérá mai are un parlament al ei, dăcá nu are bărbații competenți cari să rezolve cestiile ce i se supun. Ministrul ne ăice că cestia a fost studiată de către o comisiune ce a lucrat pe lîngă ministrul de esterne.

D-sa constată apoi erórea comisă de însuși d. raportor, afirmînd că este un avantajiu pentru țérá fășându-se de basă de tasare de vinuri greutate în loc de valóre.

D. I. Strat. Aveți dreptate, așa este.

D. M. Cogălnicenu. Și erórea nu cređ că a făcut-o din nesciință, d-sa fiind fórté competent în asemenea materie. Causa n'a fost decăt scurtîimea timpului care l'a pus în imposibilitate de a bine studia convenția.

Asupra doctrinei liberului scîmb, d-sa arétá că state cu mult mai naintate nu au admis în total această teoriă. Și sub acest punct de privire, d-sa aprobă vederile guvernului, că nu va admite sistemul liberului scîmb decăt când prin sistemul protecționist vom întemeia industria nóstrá.

Principiul într'adevêr este astfel enunțat în espunerea de motive; în convenția însă, în amenunt sistemul protecționist a dispărut cu totul. — Astfel este cu vinul, ăice d-sa. Convenția nu spune nici mai mult nici mai puțin decăt că vinurile nóstre vor fi tasate ca cele provenite din statele cele mai favorisate. După cercetări făcute tasa întrece aproape valórea și face imposibil esportul de vinuri. Un alt produs al industriei agricole, grănele fabricate ale Austriei pot intra la noi în țérá fórá tasé, și la ale nóstre nuli se creéză aceeași poziția. Astfel este făina, pesmeții, cari se fabrică abundant în țérá și care, după nouă convenția, vor înceta de a se mai esporta.

Asupra spirtóselor d-sa arétá că însuși cu 35 séu 30% védra de spirt va costa 6 și 7 fr. Dérá cum la noi industria spirtóselor este încă la început, vâperi cu totul nefind în pozițiune de a face concurența industriei străine. — Un alt ram este petroleul, care de se va desvolta, va garanta țerei profite imense. După convenția petroleul brut al nostru póte intra fórá vamă în Austria; din Austria însă póte intra fórá tasă și petroleul brut și rafinat; dérá al nostru rafinat, ce l' fabrică pe la Galași și în alte părți, nu póte intra fórá vamă.

Cu luminările de cêrá tasa s'a rádicat de la 7 la 8 %; și această însemnăză că este protecția pentru industria nóstrá? — La tabletele de stearină asemenea tasa este mărită. Stearina și oleina austriacă intră la noi în țérá fórá vamă; dérá stearina și oleina nóstrá nu pot merge în Austria fórá plată de tasse. Și această, ăice d. ministru, că este sistem protecționist pentru fabricele nóstre de stearină și oleină ce sunt în nascere.

În privința postavului, protecțiunea se reduce la

o tasă de 2 $\frac{3}{4}$ %, după un calcul ce face cu cifre positive.

La pielăria la 100 chilograme este 40 lei; ceia ce vine 30% așa că nu se póte admite că aci este sistem protecționist; căci, pe când pe de o parte se dá ce-va, pe de altă parte se ia.

Nu este dérá protecțiune aci, și lucrurile stă cu totul altfel.

Austria în faciă cu industriile desvoltate ale Franciei și Englierei, ne avînd deuseuri pentru industria ei, a căutat a face convențiunea cu noi pentru ca să și verse aci tóte produsele industriei séle fórá plată de tasse.

În scîmb, Austria ne dá intrarea liberă a cerealelor nóstre și a vitelor cu o tasă mai mică. S'a susținut că introducerea cerealelor nóstre în Austria va avea rezultate că vom îndrepta situația nóstrá financiară. Nu este esact. Cerealele nóstre nu se introduc decăt în zonele mărginare în scîmb de alte produse industriale, și acesta în cîmîm fórté mic. În Austriei numai în casuri excepționale se importă cerealele.

Noi mai acordăm Austriei și acel drept de a renunța noi la dreptul de a legifera în materie de creare de imosite comunale. D-sa citește art. 21 și 22, privitoare la această. Prin urmare, ăice d-sa, s'a isprăvit de acum cu votărea de legi cari să sporéscă bugetele municipale.

D. Al. Candiano-Popescu. D-le Cogălnicenu, dér vre-o tasă de intrare pe decorațiile austriace esistă?

D. M. Cogălnicenu, cu testul convențiunii în mîná constată apoi că guvernul a suspendat tariful de la Aprile 75, după un protest al consuliilor străini, și s'a modificat de dîngii.

D-sa arétá apoi însuși mărcile de fabrice; industriile nóstre au să devîá sucursale ale celor austriace.

La noi pêné ađi celor ce înființa câte o fabrică li se făcea ôre-cari favorii, privilegie. De aci înainte, străinul e liber, a doua-đi după ce a înființat fabrica, să înființeze și el și să l' dobóre, avînd creditul mai mare, machine mai bune.

Produsele chimice străine, ce pêné ađi plătéaș tasse, de aci înainte vor intra libere, și vor omori astfel, în fêșe, or ce încercări a se scóte din minere și a se fabrica atari produse.

Venind la cestia jidanilor, d-sa ăice că d. ministru bine a calificat-o de sociale, de ore-ce nu este nici de cum cestiá rde religioane. Este simplu o cestiá sociale, care esistă pretutindeni. Români și s'au speriat nu de jidanii, ci de vagabonđii aceia cari vin de prin Galiția și alte părți.

Regulamentul Organic chiar ăice că, în vederea mulțimii jidovilor din Moldova și a vătămării ce aduc societății, este de mare necesitate a se avisa la măsuri de prevenire a pericolului.

Pentru ovrei s'a luat într'adevêr ôre-cari măsuri excepționale, precum ne-permiterea de a locui în sate; o altă măsură era de a face ca numărul lor să nu mărcéscă; așa cum fac ovrei spanioli, că ei nu primesc pe nimeni aci fórá cîpétăiú. Guvernul a luat înțelegere cu Austria de a nu mai libera paspórté la Jidanii de prin Galiția, jidanii fórá avere și fórá cîpétăiú. În căt pentru abuzul ce fac Jidovii în Moldova cu vinderea bînturilor spirtóse, las la ilustrul autor al „Lipitorilor satelor din Moldova” să spuia.

D. V. Alesandri. Mórtea.

D. M. Cogălnicenu arétá apoi că adunarea a votat acestui guvern doé mari imosite, monopolul și licența, numai să satisfacă și convicțiunii nóstre, nepermitîndu-le a mai vinde spirt prin sate. D-sa espune apoi cum, în 1869, fiind la Iași cu M. S. 5—6 jidovi s'au presintat la M. S. și nu i-au cerut decăt permisuniunea de a vinde spirturi prin sate, érá nu drepturi politice, cum ne așteptam și cum au făcut cîșt-va din Bucuresci, pentru cari d-sa ăice că are tótá stima.

Când d. Epurénu a ăis că pe ađi ni se cere rezolvarea cestiiei Evreilor, i s'a opus că este reneget, devenind ebreofob đin ebreofil. — Acestă cestiie mare, această cestiie sociale, nu trebuie rezolvită în mod cum se propuné, ci așa cum ne dictéază tradițiunile țerei.

Combate apoi doctrina de a se acorda ovreilor dreptul de posesori în comunele rurale, și ăice că decăt fanarioșii ar fi fost proprietari, érá nu simplii arendași séu chiriași, n'ar fi făcut nici-o-dată ceea ce au făcut.

În căt pentru libertatea comerțiului, d-sa arétá că țérá se opune din tóte puterile ei de a permite unor vagabonđii libertate de comerț. Am oprit colonisarea țerei cu franceși, germani, etc. și să le permitem Jidanilor, acelora ce au desnaționalizat Bucovina și chiar Moldova, în care jidovii sunt în așa număr că nu mai pare a țérá românescă.

Guvernul ăice că la multul ce am dat Austriei, și dînsa ne-a dat fórté mult.

Ni se ăice că Austria ne tratéază ca stat, nația, și étá că facem cu voi convenția. Dér sub M. Sturdza, sub reglementul organic, în 1835, și alte câte convenții n'am mai încheiat pêné acum.

Și sub fanarioși am regulat cu străinii tarifuri, și țérá era considerată ca autonomă?

Aci se ăice că actul-convenția este un act diplomatic, internațional, că noi rupem cu totul cu Fórtá.

D-sa citește apoi nota dată de Austria Porții și celor alte puteri, relativ la dreptul României de a trata în cestiil privitoare la vamă, tarife și comerț. Ce mai însemnă cuvintele de perfectă egalitate puse în espunerea de motive, și comitele Andrassy semnăză alături cu agentul nostru. Cunosce personal, ăice d-sa, pe comitele Andrassy, și de ar fi austriac, n'aș sci cum să l' admir. A făcut mai mult decăt or-cine pentru țérá sa; și face o eucerie economică ce n'o putea atinge prin arme. Industria austriacă se va întinde pêné în Marea Négrá, și noi vom dispărea. Ca român, spuncă comitele Andrassy méritá o statuă pe piățele Vienei pentru marile séle merite.

Turcii însuși au denunțat tratatele lor de comerț, tocmai pentru cuvîntul că nu le convine sistemul liberului scîmb.

Turcii séu fórté bine că nu mai sunt stăpâni pe noi. Tradițiunile îi fac să mai póftéscă, să doréscă... Dérá vor remăne cu dorul. Noi legiferăm și ne vedem de ale nóstre, fórá ca Turcia să intervîá cîtuși de pucin.

Noi declarăm ruptura cu Turcia.

Presupunînd că industria va fi prosperă, unde vom esporta noi produsele nóstre? În Franca, în Anglia, séu în Turcia? Nu le putem ține numai în țérá, căci atînci n'am face nimic. Esportul nostru se face în Egipt, Asia mică și Turcia. Le lășăm tóte acestea la o parte și ne îngrijăm de Austria, pentru simplul motiv că comitele Andrassy á scălit alături cu agentul nostru.

D. C. Brăiloiú. Este serios această?

D. M. Cogălnicenu. Nu e serios, fiindcă nimic nu este serios aci.

Ni s'a spus că vom avea și noi confii în țeri străine. Mărturisesc că ași vota și eu convenția, dăcá ași sci că sunt confii în diversele state ale Europei. Convenția nu prevede consuli decăt pentru casul când este vorba de a se constata originea unei marfe.

Convenția comerciale, pe lîngă alte desavantaje, desfințéază și ôre-cari măsuri de precauțiuni în materie de vamă.

Asupra măsurilor preveđute în convenția privitoare la Porțile de fer, d-sa espriam părerea sa de bine.

D. C. Brăiloiú. Nu véd.

D. M. Cogălnicenu. Nu știu ce atitudine să fiú pentru a espriam bucuria.

D. C. Brăiloiú. Să nu vorbiți cum ați vorbit de la început și pêné acum (aplaude ironice). N'ai făcut decăt să bațjocoresci și țérá și guvern.

D. M. Cogălnicenu esplică că recunosce etatea mai jună a d-lui Brăiloiú, și accentul d-sale mai ascuțit. D-sa, ăice d. Cogălnicenu, are accentul mai blând. Stilul ce păstréază omul depinde de temperament, educație, etc.

Resumându-se, d-sa se declară în contra convențiunii pentru motivul că nu esistă egalitate de condițiuni între noi și Austriaci. Europa ne-a dat voiá a usa ércă nu abusa de drepturile nóstre de autonomie. Politica româná este de a nu favorisa pe nimeni decăt pe sine însuși. Avem dreptul de a tracta, însă să nu tratăm réu.

Dăcá vom admite această convenția ce vom mai face noi cu legile vamale.

Eú cer amănare pentru motivul că țérá să aibă timpul să studieze convențiunea și să véđá întru ce este folosită. Recunosce patriotismul d-lor români ce au stăruiat la Viena a se face această convenția; dérá singurii n'au cunoscut lucrurile asupra cărora at. convenit.

D-sa espune apoi că în România sunt ovrei născuți din tată în fiú, cari n'au véđut Austria cu ochii; cu tóte acestea, au paspórté nemțesci séu grecesci, și astfel sunt sudiiți și nu ia parte în armată. Ce devine populația nóstrá româná în o așa situație? Ce jidan va mai vrea să remăná român? Veți vedea, domnilor, pe jidani într'un an serbătorînd aniversarea convenției ca Bucovinenii aniversarea anesării.

Cere a se amána cestia pêné la tómná, țérá negășindu-se în poziția în care era mai țilele trecute cu cestia drumurilor de fer.

D-sa povéșuesce această cu atăta mai mult că însuși d. Boarescu va avea să regrete ceea ce a făcut astă-đi.

D. ministrul de externe. Mă voi glorifica în tot-dé-una cu acest act; el va fi un titlu de merite pentru mine înaintea țării.

D. M. Cogălnicenu. Cuvintele d-lui Boerescu îmi dovedesc că d-sa are o convicțiune profundă că convenția va aduce fericirea țării. Eu, om de stat, deputat, îmi voi pleca fruntea, voi rămâne umilit, numai să se facă fericirea țării.

Sedința se suspende pentru 5 minute. La redeschiderea ședinței, citește mesajul cu un proiect de lege relativ la vîndarea unor moșii mari ale episcopiei st. Spiridon de Iași și pentru mai multe credite pentru serviciul controlului drumului de fer.

D. I. Strat, raportorul comitetului de delegați, resumă argumentele produse de dd. ce au atacat convenția la trei: argumente de amânare, argumente ce atacă convenția în fond și argumente ce tind a dovedi că convenția nu profită întru nimic țării sub punctul de privire politic.

S'a ținut că nu există reciprocitate între ambele state, pentru motivul că ore-cari articole austriace intră în România fără vamă, pe când ale noastre nu intră în Austria fără taxă. D-sa ținut că această nu este exact de ore ce, deca tasele pe produsele austriace sunt suprimate, pe cele române sunt reduse.

După un discurs de o oră și mai bine, în care a făcut us de toate mijloacele pentru a pleda cauza guvernului, a conchis a se lua în considerare convențiunea, căci amânarea ei înseamnă refuz. Regulele de convișă între doe state ne opresce, ținut d-sa, de a face umoruri. Refuzul convențiunii ne va condamna la nouă tratative de 4 și 5 ani fără șanse sigure de a mai obține ceea ce am obținut a-și.

D. Ion C. Brătianu. D. Strat, prin discursul său, m'a convins că convenția este rea.

D. Strat în discursul său n'a atins decât simplu câte-va puncte; și prin urmare convin cu d. Cogălnicenu a ținut că opera acesta este opera marelui om de stat austriac.

Un tratat unde se atinge cestia de drept comun, economiă, etc., nu trebuia ore să fie făcut după ce am fi dobândit toate elementele, pentru a putea în urmă aprecia întru cât pôte folosi țării. O probă că nici guvernul n'a cunoscut în de ajuns convenția este că în espunerea de motive, care trebuie să introducă în lege, nu face decât a vorbi de Stefan și de Michail. Când d. Cantacuzino a produs în senat tarifele și a cerut grabnica lor votare, m'am opus pentru aceleași motive, că interesele comerțului n'au fost consultate. Mi-a spus că severșim un act de autonomiă, că liberșuntem a modifica tarifele or când vom găsi oportun.

Astă-și situația nu mai este aceeași.

Pe când Austro-Ungaria se găsea în posesiunea tuturor cunoscințelor, agintele noastre la Viena, nu scia nimic în astă afacere.

Se susține că o convențiune pôte desființa legi civile. Intreb în ce țară, o convențiune de felul alei noastre are această putere?

Voci. Pretutinden.

D. I. C. Brătianu, continuând, ținut că în cestia ovreilor prea bine a ținut d. Epurénu ieri că guvernul a venit pe o cale piedică, fapt care ne discredită în întru ca și afară.

D-sa arătă apoi că în cazul de a se acorda favoarea supușilor austriaci de a dobândi imobile urbane, toți jidovii se vor face sudiți și pe lângă desavantagiul că vor deveni proprietari, țera va perde și avantajele ce resulta din faptul că ei erau născuți aci.

D-sa arătă apoi propunerile ce i s'au făcut din partea unor jidani însemnați, pe când d-sa sa afla la minister, și cum cestia s'a evitat. Țera a respins de a' admite nici chiar cu restricțiuni, temându-se de a nu le deschide cu primejdie ușele cetății românesci.

D-sa esaminează apoi articol cu articol întréga convențiune și arătă întru cât ea este de vătămătoare intereselor țării.

Orele fiind 5, ședința se rădică și se decide ședința viitoare pentru a doa și Duminecă, 29 Iunie.

Cele petracute în ziua de 29 Iunie.

La ora 1 p. m. se deschide ședința presidată de d. Dem. Ghica și cu îndeplinirea formalităților cotidiene. — Prezenți 86 dd. deputați.

La ordinea zilei continuarea discuției generale asupra proiectului de lege privitor la convenția comercială încheiată cu Austro-Ungaria.

D. I. C. Brătianu, continuând discursul început în ședința precedentă, recapitulă și împarte convenția propusă în 3 părți, dintre cari: prima privește starea civilă și comercială a supușilor Austro-Ungari; secunda privește la navigația Dunării, și a treia privește într'adever la afaceri de comerț ale statelor între cari se încheia convenția.

În cât pentru prima parte, d-sa arătă că prin convenția se desființează legiuirile ce țera își dase pentru a și protege naționalitatea și a se apăra în

contra vagabunilor; în privința părții a doua, între România și Austro-Ungaria nu pôte fi nici o reciprocitate, de ore-ce, pe când prin convenția se dă toate frontariile în mânele Austriei, România în schimb n'are de cât pierderi.

În privința părții pur comerciale, d-sa conșată mai înainte că România nu se pôte pune pe un picior de egalitate, sub punctul de privire al industriei, și arătă apoi că nici o așa stare de lucruri măcar nu este consacrată prin convenția, de ore-ce în general produsele noastre sunt mult mai greș impuse la intrarea lor în Austria, de cât ale lor la intrarea în România.

În cursul discursului d-sa ținut că Austro-Ungaria este ostile țării românesci, d. ministrul de externe, ca membru al guvernului român, a protestat, și d. I. C. Brătianu a răspuns că în camera din Pesta se înjură întreg poporul român, se acopere de calificativele cele mai nedemne, este declarat de adunătură de făcători de rele, și nu se găsește nici un ministru care să protesteze, nici chiar primul ministru.

D. G. Chișu. Ministri unguri n'au decorațiile noastre, precum ministri nostri le-au pe ale lor. Și d. ministrul de externe în obicinuita gentileță n'a putut răspunde mai bine de cât proferind stereotipa frase cu care injură pe totă ziua prin *Presse* națiunea: că «asemenea cuvinte numai în gura demagogilor se aud.»

D. I. C. Brătianu termină discursul său cerând a se amâna convenția până când ea va fi bine studiată, și când complexul intereselor țării va fi consultat.

D. P. P. Carp răspunde în cea mai mare parte argumentelor produse de d. I. Brătianu. Dând a înțelege la fie-care frase că d-sa este o persoană pe atâta de diplomatică cât și competentă în materia ce se debate, aruncă înapoi oratorilor opozițiunii toate argumentele și afirmă pur și simplu că convențiunea este de mare folos pentru țară atât sub punctul de privire economic cum și politic, prin faptul suscrierii convențiunii consânșindu-se drepturile noastre de neatarnare.

Caracteristic a fost d. Carp când, în împăciuitoarea lumei, a arătat adunării soluțiunea ce se pôte da cestiei jidovesci. D-sa amintesc petreceerea ce a făcut la Iași în localul «*Nouă direcții*»; spune că la această petrecere au desbătut de se pôte să nu acorda drepturi politice Evreilor, și că pe la orele 3 dupe meșul-nopții — atâta timp s'a discutat (!) — eșind pentru a merge acasă, la usa localului a găsit un jidan muncind, și mai la vale trei români eșind beți dintr'o cărușă întonând cânturi patriotice. Și de aci conchide d-sa că soluția cestiei evreilor este ca Români să fiă tot așa de muncitori ca și Jidovii.

Calificativul de *beșiv* cu care d. Carp a gratulat poporul român a produs o mișcare de indignare în adunare, și pacificatorul lumei a fost nevoit să lase incurcată cestia Evreilor.

D. P. Carp a terminat importantul său discurs cerând a se vota convenția de adunare.

Se citește la birou o propunere de amânare, pentru motivele espuse deja de oratorii din minoritate.

D. ministrul finanțelor repetă aprôpe în totul cele spuse de d. Carp, cu diferința de limbagiul, stil și dicțiune.

D-sa, ne-atingând de cât cestia economică și fiscale, afirmă că țera, departe de a încerca vre-o pagubă, dupe calculele d-săle, este în câștig, față cu Austria.

D-sa a evitat însă de a atinge cestia Jidovilor.

Terminând, lasă soluțiunea cestiei la aprecierea camerei.

D. prim-ministru începe prin a combate cele *avansarșite* de dd. Cogălnicenu, Brătianu și Iepurénu în cestia Evreilor. Probe pipăite că convenția este foarte bună pentru țară este mărturia făcută de d-sa pur și simplu că este bună, și că două ani a lucrat la dăna și a mântinut toate restricțiile posibile.

D-sa rógă a se respinge propunerea de amânare, căci o consideră ca o respingere a convenției și apoi rógă pe adunare a vota convenția, ca fiind rezultatul tratativelor de două ani trecuți.

D. V. Alesandri arătă că nu va vorbi de cât despre cestia Jidovilor, d-sa fiind trâmșis din acea parte care e nepădită de Jidani; d-sa arată că Austria în folosul său propriu a căutat să se scape de acei sudiți ce sunt Evrei, și a li se deschide porți mari în România. — Recunoscă guvernul a luptat în contra acestei cerințe a Austro-Ungariei.

D-sa termină, cerând ministrului de externe a da lămuriri în această cestia pentru a linisci spiritele.

D. ministrul de externe, răspundând d-lui V. Alesandri, spune că pericolul invasiunii jidovesci în România, care a preocupat foarte mult și pe guvern, s'a evitat prin faptul că în convenția s'a stipulat anume restricții.

În cât pentru partea economică și politică a cestiunii, denaturându-se fapte, s'a scos de rezultat că țera românescă va avea profite.

Termină cerând a se vota convenția.

Imediat se cere închiderea discuției.

D. M. Costache arătă că așli trei dd. ministri au vorbit și numai de cât se cere închiderea discuțiunii, nelăsându-se minoritatea a replica și a dovedi că s'au spus lucruri contrarie adevărului.

D. prim-ministru intrerupe și i spune că nu este în cestia de reglement. Continuă ase ceră închiderea discuției, și d. președinte, care face paradă de imparțialitate, astupă vocea d-lui Epurénu și declară discuțiunea închisă.

D. Președinte esplică apoi că bunul simț al

d-săle l'indemnă a pune la vot înainte luarea în considerare a convenției și în urmă propunerea de amânare. D. G. Chișu îi esplică că este și în contra reglementului și în contra bunului simț procedarea ce se propune de la birou.

Luarea în considerare se declară primită prin rădicare de mână.

Fără a se mai citi convenția, se citește art. unic din lege, se pune la vot și se declară primit.

Se pune la vot legea în total cu bile, și se primește fiind 68 bile albe pentru și 22 negre contra din 100 votanți. Aplause prelungite, bravo! (Dd.C. Boleac și V. Alesandri n'au fost în adunare când s'a votat).

La orele 6 se rădică ședința.

VARIETAȚI

CELE DOE DUELURI ALE LUI COURNET.

(Urmare și fine*)

VII

Cu toate acestea, Alan încercase pistolele. El dete unul lui Cournet și altul lui Barthelemy; pe urmă bătu de trei ori din palme.

Adversarii erau așezați la doe-deci și cinci de pași, și aveai facultatea de a merge cinci pași unul asupra celuil-alt.

Barthelemy își disimulă corpul, și, cu pistolul pe linia profilului, adăstă nemișcat.

Cournet făcu cinci pași și trase.

Am spus că Cournet era de prima forță la pistol.

Cu toate acestea nu nimeri pe Barthelemy.

Barthelemy înaintă la rîndul lui asupra lui Cournet. Nu mai era decât la cinci-spre-dece pași de dînsul.

El îl ochi asemenea; pe urmă trase. Pistolul nu luă foc.

Martorii încercară din nou arma.

Cournet era foarte palid.

Barthelemy trase o a doua oră. Pistolul nu luă nici astă dată foc.

Atunci Barthelemy propuse spada. Era a renuncia la un avantaj imens, acela de a trage asupra unui inamic desarmat și în secret desmoralizat. Dér Barthelemy era pré sigur de rezultatul final pentru a nu sacrifica această împrejurare favorabilă pentru dînsul.

Cournet avea reputațiunea unui om generos. Barthelemy voi să și dea lusul generosității lui Cournet.

Desprețul vieții sële, pré facile de rădicat, esasperă pe acest colos. Intrepiditatea avea într'ensul rădicăni profunde și irascibile. El nu voia să vedă mărtea arătându-se mărimosă cu dînsul.

El privi pe Barthelemy, și i dominațiunea surșului său și i strigă, cu o înjurătură pe care condeiul nostru nu pôte să o scrie:

— Ia ascultă, domnule; ce îți bați joc de mine? Ai fost espus la focul meu, și nu voi fi espus la al d-tale? Lasă-mă în pace! Decă pistolul d-tale nu ia foc, trage cu al meu.

Și își aruncă pistolul în capul lui Barthelemy.

Pênă în acest moment al duelului, fie-care avusesse un rol frumos. Mai înainte, Barthelemy, renunțând la dreptul său de a trage o a treia oră asupra lui Cournet și cerând să restabilească prin spadă egalitatea luptei. Cournet în urmă, nevoind să fie menagiat de Barthelemy și reclamând schimbul glonțelor, cu toate că de doe ori suferise cruda așteptare a focului. Dér Cournet, care ar fi putut să dea pistolul în mâna lui Barthelemy, îl aruncă în cap. Era un ultragiul inutil.

Peripeția fu scurtă și teribilă.

Barthelemy luă pistolul de jos fără a ținut nimic, și l'întise martorilor, cari, în tăcere, îl încercară și îl înapoiară.

În acest moment, Barthelemy era spaimentător. Momentul generosităților trecuse.

El se rădicase de la totă înălțimea urei sële dinaintea celui om care, pâl-mindu-l cu pistolul, îi scupaise, ca o ultimă insultă, propria samărte în față.

El ochi pe Cournet.

Pistolul luă foc.

Cournet dete un țipăt și cădu.

Glonțul îi străpunsese peptul.

(* Vezi «Alegătorul liber» n-rul 60.

Doe ore dupe acesta, eșși dete sufletul.

Astfel muri Cournet. El își găsi superiorul, nu într'un mai mare coragiul decât al său, ci într'un caracter plin de paciență, de sumbră energiă și de voință supra-omenescă.

Cele doe contrariuri fură cei doi inamici. Cournet, natură nobile, magnanimă, generosă, esuberentă și fără stăvilă, se perdu dinaintea laconismului unei ure.

El ar fi omorât pe Barthelemy cu un pumn. Barthelemy îl împetri cu o privire. În Cournet găsea un erou, dér în Barthelemy găsea un invulnerabil.

Și acest om fatal, par'că pericolul nu ar fi fost de talia lui, se duse mai în urmă să găsescă mărtea, nu într'un duel, ci într'o crimă, și termină și dînsul prin a și găsi superiorul în singurul om care era capabil de a l'omorî: gâdele

VIII

Crima lui Barthelemy fu, ca viața lui, o enigmă.

Intr'o di, n-amăda mare, în mijlocul Londrei, se presintă la un industriaș engles, îi trase un pistol în pept și l'omorî.

Arestat de un agent în stradă, omorî și pe agent.

El fu judecat, condamnat și spîndurat.

Care fu cauza acestei crime? Nu s'a putut sci bine.

Instrucțiunea și debaterile nu risipiră obscuritatea tragică care o înveluia. Era ore în aceste întunecimi interes seui pasiune? Nimeni astă di nu pôte spune.

Etă ce fel o apreciază Victor Hugo:

„Cât-va timp după duelul său cu Cournet, prins în încercăturile uneia din acele misterioase aventuri în cari pasiunea este amestecată, catastrofa în care justiția franceză vede circumstanțe ușurătoare și în care justiția englesă nu vede decât mărtea, Barthelemy fu spîndurat.

Sumbra construcțiune socială este astfel încât, grație necesității materiale, grație obscurității morale, această nenorocită ființă care conținea o inteligență, tare fără nduoielă, pôte chiar mare, începu prin galere în Franția și termină prin spîndurătoare în Anglia.

Se găsi în odăa lui Barthelemy o gaură acoperită cu un oblon, care comunica cu hasnalele.

Pentru ce acea gaură? Era ea ore făcută în prevederea unei evasiuni?

Nu se scie.

Barthelemy își luase măsurile pentru ca, după mărtea sa, hainele să nu i fie vândute Museului d'omnei Tussand.

Printr'un sentiment de pudore care l'onorează, el își dete toate silințele ca să scape acelei faimoșe galerii a ororilor ce totă lumea vizitează. El nu se simțea a-sasin. Cu toate acestea, hainele sële fură vândute d-ei Tussand, și astă-di se pôte vedea în mijlocul tutulor sceleratiilor celebri, figura de cêră a acestui om, mereu nepesătoare, sînxa al eroismului și al crimei, asupra căruia istoria va esita tot-dé-una, și care n'a trecut printre proscrisi decât pentru a lăsa în urma lui, printre lumina lor, lungă umbră a drapelului negru.

Ori ce judecată s'ar face asupra lui Barthelemy, ori ce opinione ar fi avut asupra lui însuși, o crimă, obscură seui nu, subsistă. Acest proscris fu un omorîtor.

Ar fi pentru tot-dé-una dureros pentru proscricțiune decă s'ar putea face partidele învinse responsabile de omeni a căror presință nu este pentru dînsii o onore.

Nu, proscricțiunea nu este răspundătoare de un om ca Barthelemy, și nimeni nu se va gândi să i cêră socotelă de dînsul.

Reputațiunea acestui nenorocit n'are trebuință să fie făcută de partidul republican. Pagina crimei sële se rupe ea însăși din epopea esilului, și gaura misterioasă, pe care a călcat pe când trăia, se deschide ea singură pentru a înghiți în veci spectrul lui sânger.